

La tria

per Andreu Loncà

MENJADOR 'SELF'

Vaig passar per Alsàcia, de lluny, i els vells campanars de les ciutats eren impressionants entre la verdor. Els europeus èstem corroïts pels prejudicis: els judicis oxidats que hem bastit els uns sobre els altres. Si no sabem sortir-ne, si no som intel·ligents, no reeixirem com a cultura i com a societat. Europa encara és una il·lusió. De Praga no he entès res (...). Els txecs semblen ocupats fent diners per rescabalar-se de tots els anys de comunisme forçós. No he vist sinó botigues, botigues, botigues i tota mena de bars i restaurants, amb mirador i sense; pubs irlandesos fresquíssims, terrasses al carrer i als patis interiors. Cervesa, cervesa, cervesa. Fresquíssima, barata. Cambrers, cambres. Cares llargues. La vida dels turistes en un hotel grandios, tipus hotel Transilvània, al gran menjador *self-service*, és una bella i estranya metàfora del moment que vivim. Gent de tot arreu anant i venint a carregar-se els plats de menjars i líquids de tota mena –no alcohòlics! Pujant, baixant, anant, tornant. Mirant, remirant, fent cua, preguntant. Les noies de l'hotel, jovenetes, recollint els plats buits. La vulgarització del turisme és un fenomen espatarrant. És la gran indústria d'Europa; l'altra deu ser la fabricació d'automòbils. El *self-service* de l'hotel el veig com una mena d'al·legoria del moment d'Europa, ara: gent empobrida que menja coses infames a un preu ínfim. I sobretot, la falta d'il·lusió. (...) A la gran plaça de Praga, només els joves orientals gaudien de l'únic que es pot gaudir: de la frescor, d'estar vius, d'estar asseguts a terra. Els altres cercaven només cervesa. El plaer estereotipat, extern, begut, administrat. (Hagués hagut d'anar a un cabaret praguenc i observar mirades i ereccions en l'altre ordre de plaers: l'exhibició de les natges i l'erotisme. El turisme sexual és l'altra varietat del turisme habitual). En general, la vulgaritat ha guanyat la partida. Les llambregades d'autenticitat són rares. A l'hotel de carretera de França del nord la vulgaritat és controlada, higienitzada, racionalitzada: esmorzar en un lloc petit, amb terrassa, envoltat de jardins. Les habitacions per a tres, de dimensions lil·liputenques.

Això sí, amb vistes. Una habitació amb vistes. Oh, Europa!

PRAHA.

La casa Dansant, dels arquitectes Frank Gehry i Vlado Milunic.